

UN MINUT DE SILENCI

UN MINUT DE SILENCI

QUIM CURBET

Un minut de silenci és només el trèmul lapse de temps que s'escola en el teu rellotge mentre llegeixes aquest article.

Un minut és el que tardava l'òrbita terrestre a recórrer la distància entre les illes Medes i el Santuari dels Àngels, o entre el Port Olímpic i Vallirana, o entre Aiguamúrcia i Vimbodí, posem per cas.

Un minut era el que era i un minut de silenci tenia un valor determinat, com totes les coses d'abans de la guerra.

El so es desplaçava molt més ràpidament que la terra i la seva velocitat es comptava per metres cada segon, aproximadament 1.500. El silenci, en canvi, no es movia, era com un gas inert,

flotava entre les persones encara que no se n'adonessin. El silenci entrava per una orella i sortia per la punta d'un dit, o al revés, i ho anomenaven "tacte".

El silenci es congriava en la intimitat de les valls més obagues i es guardava curiosament en el fons de pous, com el glaç de l'hivern. En les cases pairals es posava entre flocs de palla per resguardar-lo del so de les campanes, de l'espetec dels trons i dels impropis dels masovers.

Però va venir una època en què el silenci va perdre tot el seu valor i a més, els minuts van començar a córrer imparablement en rellotges digitals, deixant del tot inservibles les fràgils ombres dels quadrants solars.

El temps i el silenci han quedat com a penyora d'una època ja extingida per deixar pas a una món que té per bandera la velocitat i el brogit. Ara, un minut de silenci sol ser només el que es demana de propina, quan la vida d'algú ja s'ha esgotat del tot.